

ORGAN FOR

MARXIST-LENINISTENE

I DEN NORSKE FORFATTERFORENING

NR. 1. ÅRGANG 1. 1971.

Denne avisa blir utgitt av marxist-leninistene i Den norske Forfatterforening. Vi gjør dette fordi vi mener at norske forfattere står i en kampeituasjon og blir hardere og hardere presset av monopolkapitalen og statsbyråkratiet. Vi har ikke tenkt å stille oss utenfor denne kampen, men delta aktivt i den og forsøke å bruke vårt viktigste våpen, arbeiderklassens teori, marxismen-leninismen Mao Tse-tung's tenkning til å utvikle denne kampen.

Vi vil bruke avisa til å dra noen perspektiver på den situasjonen vi i dag står midt oppe i, særlig med tanke på EEC-medlemskap i nær framtid, og komme med forslag på hvordan ~~xxxx~~ kampen kan føres.

Vi håper at avisa vil bli bra mottatt i Den norsk Forfatterforening. Den er ikke ment ~~xxx~~ å være en kime til å splitte arbeidet i Foreningen. Vi har interesser som faller sammen med flertallet av forfatterne og vi vil prøve å samle, på et så bredt grunnlag som mulig, for en aktiv fagpolitikk i de sosialistiske ideers perspektiv.

Denne avisa er utgitt spesielt med tanke på seminaret 24. til 28. november med påfølgende medlemsmøte. Den vil komme med nye nummer alt etter som situasjonen krever det.

PUNKTER OM EEC OG KULTUREN

*

I et EEC-land skal borgere fra andre medlemsland ha samme rett til å starte og drive næringsvirksomhet som landets egne borgere (§ 52 i Romatraktaten).

*

I et EEC-land skal det kunne overføres kapital uten hindringer (§ 67 i Romatraktaten).

*

Det norske lovverket tilpasses EEC nå. Det skal ikke vedtas nye lover som strider mot Romatraktatens ånd.

*

Varige særordninger som strider mot disse prinsipper er uforenlige med Romatraktatens og derfor ikke kompatible for EEC.

*

For kulturen vil dette si:

Monopolkapitalen og Staten forsøker å få en total kontroll over produksjonsmidlene (forlag, presse, trykkerier, kringkasting og tv, filmproduksjon, plateselskaper). Med monopolkapitalen menes ikke først og fremst norske bedrifter av typen Aschehoug men internasjonale trustar av typen IBM og RCA. Med staten menes ikke først og fremst Kulturrådet, men EEC-byråkratiet i Bryssel.

*

Kulturområdet blir ensidig lagt under en markedsøkonomi. Der er store muligheter for profitt i kultur. I breunpunktet nå er utbygginga av kassettproduksjonen. Bildekassetter kommer til å dominere kulturmarkedet innen 1980 om kapitalen får bestemme. Gjennom kassettproduksjonen kommer trustene til å forsøke å kontrollere hele kulturområdet - kunst, lobbyvirksomhet, underholdning og ikke minst utdanning (som er et enormt investeringsområde). De vil forsøke å kjøpe opp forlag og presse, dels for å bruke maskinene sine, dels for å sikre seg alle rettigheter til kultur. Monopolene vil ikke forhandle med de enkelte forlag eller den enkelte kunstner, og aller minst med fagforeningen. De vil bruke kulturråstoffet fritt for å skaffe seg maksimal profitt.

*

Kampen om opphavsrettene kommer til å bli helt sentral i kampen mot EEC og trustene (Hva er Statens rolle her når den eksproprierer arbeidet vårt etter fem år?). Kampen for å styrke fagforeningene kommer til å bli like sentral.

3

Når monopolkapitalen får kontrollen over produksjonsmidlene spør den: svarer det seg å opprettholde kulturproduksjon for et spesifikt norsk marked? svarer det seg å opprettholde den norske litteraturen og det norske språket?

*

Kapitalkonsentrasjonen kan studeres i land som har en mer framskredet kapitalistisk økonomi enn vår: USA, Frankrike, Sverige. I den senere tid har de fleste små og store forlag i England blitt kjøpt opp av monopolkapitalistiske trustar.

*

Ettersom siviløkonomene får stadig større makt innenfor norske forlag, vil vi få den samme utvikling her. Vi kan sammenlikne oss med Sverige: Oppsigelser og innstrøking på den kulturelle/skjønnlitterære sektor av driften. Gads is dapping av kulturproduksjonen.

*

Et eksempel: Det er i dag nesten umulig for en poet å debutere på et fransk forlag som driver etter markedøkonomiske prinsipper. Bliir poeten antatt av konsulentene, må han som regel deponere flere tusen frane for å dekke trykningsutgiftene.

*

Et eksempel: Presset fra utenlandsk serieproduksjon har ført til at TV-teatret bygger en stadig større del av sin sendetid på serier fra europeiske/amerikanske produsenter. Norsk produksjon får mindre og mindre sendetid.

*

Dra paralleller med utryddinga av den norske bygdekulturen og kulturtilbudene på bygdene. Med utryddinga av nynorsken. Utryddinga av norsk kultur vil følge samme vei.

*

Det er altså et spørsmål om at norsk kultur og norsk språk skal kunne overleve i samfunnet som resultat av den kapitalistiske produksjon og det internasjonale lovverket. Så kampen for norsk språk og norsk kultur er ikke et romantisk spørsmål, det er et politisk spørsmål. Det er et spørsmål om å skaffe seg adgang til informasjon og kulturell aktivitet. Bliir kulturproduksjonen overlatt til kapitalistisk lønnsomhet og til europeiske språk, betyr det at en stor del av folket effektivt blir avskåret muligheter til informasjon. Spørsmålet om det norske språket er et klassespørsmål. De som tar stilling til internasjonalisme i form av EEC, tar stilling for imperialism og undertrykkelse. De sier med rene ord: det norske språket og den

kulturen er mindre lønnsom for kapitalen enn det storkonsernernes kassetter og den internasjonale spekulasjonsunderholdningen tilbyr.

*Alle tiltak fra kapitalen og statens side for å utrydde småborgerskapet rammer kunstneren: Et eksempel, avgifta til folketrygda: Lønnstakere betaler 4% av sin inntekt. Vi, som sjelstendig noringsdrivende må betale nesten 12% !

*

Vi forfattere kan ikke sitte med hendene i fanget og rolig se på at dette skjer med oss og vår yrkesbakgrunn. Det er helt nødvendig å gjøre noe mot EEC nå. Medlemskapet avgjøres i realiteten i disse dager.

* Kampen føres på to felt: Allment ved å organisere seg til EEC sammen med andre Arbeiderkomiteen mot EEC og dyrtid og i Folkebevegelsen mot EEC, og delta i agitasjon og aksjoner. Spesielt for oss forfattere blir det å gjøre Forfatterforeningen til et kampanje mot EEC:

*

Vi må studere konkret hva EEC vil bety for forfattere og kunstnere og oppre opplysning om EEC. La landemøtet vårt i 1972 bli et seminar om norsk litteraturs rolle i EEC-sammenheng!

*

Vi må forlange forhandlingsrett av Staten og tvinge gjennom skikkelig vederlag for den bruk Staten gjør av vår produksjon. Vi må aldri bli statsråd Gjerdes lønnsarbeidere i de nye vekstsetnra rundt i landet på departementets premisser.

*

Vi må kjempe for opphavsretten for tekstene våre og reise søksmål mot Staten for dens ekspropriasjon av vårt arbeid.

*

Vi må forberede aksjoner for å kjempe våre krav fram.

++++

STUDER MARXISMEN-LENINISMEN MAO TSETUNGS TENKNING!

LES KLASSEKAMPEN, MARXIST-LENINISTENES ORGAN
Kr. 15 pr. år, Fyrstikkaleen 19, Oslo 6.

TA KONTAKT MED ARBEIDERKOMITEEN MOT EEC OG DYRTID
Postboks 3829, Ullevål Hageby